

פקודת המכס (תקון).

מס' 13 לש' 1939.

פקודה הבאה לתקן את פקודת המכס.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור: —

1. פקודה זו תקרא פקודת המכס (תקון), 1939, וקוראין אותה כאחד עם פקודת המכס, הקרויה להלן הפקודה העיקרית.

השם הקצר.

2. סעיף 139 מהפקודה העיקרית יבוטל והסעיף דלקמן יבוא במקומו: —

החלפת סעיף 139 מהפקודה העיקרית. בסעיף חדש.

139.—(1) כל סחורה שהובאה לארץ ולא שלמו בעדה מכס מהיותה רכוש חילות הוד מלכותו או רכוש כל פקיד קונסולרי, ציר מסחרי, חברה, פירמה או כל מוסד או אדם אחר שהותר להם בזכות מיוחדת להביאה לארץ בלי לשלם מכס, עפ"י כל פקודה בענין מכס הנהוגה מזמן לזמן, תהא חייבת בתשלום מכס כדלקמן אחר מכירתה לכל חברה, פירמה, או מוסד או אדם אחר, שאינם מורשים להביא אותה לארץ אותה סחורה בלא תשלום מכס —

„מכירת סחורות שהוכנסו לארץ ע"י חילות הוד מלכותו וכו', בלא תשלום מכס.

(א) כשם המכס הקבוע בתעריף המכס בשעת מכירתה של הסחורה הוא מס „אד ולורם“ — משלמין בעדה מכס אד ולורם לפי שויה בשעת מכירתה;

(ב) כשם המכס הקבוע בתעריף המכס בשעת המכירה הוא שיעור מכס מסויים, הרי, —

(1) אם מוכיחין למנהל, כדי הנחת דעתו, כי מאז הובאה הסחורה לארץ פחת ערכה, תהא הסחורה חייבת במס מכס שיחסו לערך הסחורה בשעת מכירתה הוא כיחס סכום המכס שצריך לשלם לפי אותו שער מסויים לשויה של הסחורה בשעה שהובאה לארץ;

(11) אם לא הוכח כדי הנחת דעתו של המנהל כי אותה סחורה פחת ערכה מאז הובאה לארץ, תהא חייבת בשיעור המכס המסויים שנקבע לאותה סחורה.

(2) כל המוכר סחורה כזאת כנ"ל, חייב להמציא למנהל, לפני מכירתה, פרטים עליה, ולשלם את המכס שחייבים בתשלומו עליה.

3. סעיף 211 מהפקודה העיקרית יתוקן ע"י מחיקת פסקא (ז), הימנו והחלפתה בפסקא דלקמן: —

תקון סעיף 211 מהפקודה העיקרית

„(ז) המוכר סחורה ששחררה ממכס מפני שהובאה לארץ בשביל חילות הוד מלכותו או בשביל מוסד או אדם הזכאי להביא סחורות כאלה בלא תשלום מכס, לכל חברה, פירמה או אדם שאינם רשאים להביא לארץ אותן סחורות בלא תשלום מכס, בלי שימסור תחילה למנהל הודעה על פרטי המכירה“.

הרולד מק מיכאל
נציב עליון.

4 באפריל, 1939.

פקודת תעריף המכס והפיטורין (תקון).

מס' 14 לש' 1939.

פקודה המתקנת את פקודת תעריף המכס והפיטורין, 1937.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת תעריף המכס והפיטורין (תקון), 1939, וקוראין אותה כאחת עם פקודת תעריף המכס והפיטורין, 1937, הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.

השם הקצר.
מס' 24 לש' 1937.

2. סעיף 7 מהפקודה העיקרית מבוטל בזה.

ביטול.

3. סעיף 8 מן הפקודה העיקרית מבוטל בזה.

ביטול.

הרולד מק מיכאל
נציב עליון.

4 באפריל, 1939.

פקודת שטרי החליפין (פרוטסט).

מס' 15 לש' 1939.

פקודה הקובעת הוראות בענין המקום והזמן לפרוטסט של שטרי חליפין במסבות מיוחדות.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת שטרי החליפין, (פרוטסט), 1939.

השם הקצר.

2. המונח „שטר“ שבפקודה זו פירושו שטר חליפין כמוגדר בפקודת שטרי החליפין, והוא כולל שטר-חוב כמוגדר באותה פקודה.

פירוש.
פרק י.

3. למרות כל האמור בפקודת שטרי החליפין, הרי כשאי אפשר להגיש שטר לפרוטסט באותו המקום שבו לא נפרע השטר, מחמת סגירתו של כל בית-משפט שהוא או מכל סבה אחרת שהיא תוצאה של מהומות אזרחיות בפלשתינה (א"י), בהתאם לסעיף 50 (5) מאותה פקודה תוך הזמן שנקבע בסעיף 50 (3) מאותה פקודה, מותר לרשום אותו שטר או להגישו לפרוטסט ביום החול השלישי

הוראה בענין הזמן והמקום לפרוטסט של שטרות במסבות מיוחדות.